

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

COL. JAMES CHURCHWARD

EDIȚIA ORIGINALĂ
CU O NOUĂ INTRODUCERE
DE DAVID HATCHER CHILDRESS

CUPRINS

Capitol	Pagina
I. Alfa - Începutul.....	41
II. Continentul dispărut.....	67
III. Tărâmul apariției omului pe pământ.....	81
IV. Dovezi ale existenței continentului dispărut.....	101
V. Cartea sacră egipteană - Cartea Morților.....	133
VI. Mu, Imperiul Soarelui.....	149
VII. Epoca civilizației Mu.....	129
VIII. Prima religie a omului.....	133
IX. Simboluri.....	172
X. Locul Americii de Nord printre civilizațiile antice.....	199
XI. Orașele mexicane îngropate descoperite Niven.....	228
XII. Locul peninsulei Yucatan printre civilizațiile antice.....	262
XIII. Istoria geologică a tărâmului Mu.....	276
XIV. Originea primitivismului.....	289
XV. Concepții religioase antice.....	294
XVI. Mistere, ritualuri și ceremonii sacre antice.....	321
XVII. Omega - Piatra de la urmă.....	328

CAPITOLUL II

CONTINENTUL DISPĂRUT

Documentul care atestă distrugerea continentului Mu, Patria Mamă a Omului, este într-adevăr unul foarte straniu. Din el aflăm cum poate fi elucidat misterul rasei albe existente în insulele din Marea Sudului și cum o mare civilizație a înflorit în mijlocul Pacificului și apoi a fost ștearsă de pe fața pământului aproape într-o singură noapte. Acum câteva decenii, oamenii de știință ar fi fost foarte neîncredători asupra posibilității existenței în Oceanul Pacific a unui imens continent precum Mu. Dar, de atunci au ieșit la lumină destule dovezi care atestă că un asemenea continent a existat odată. Dovezile sunt de mai multe tipuri.

În primul rând, după cum am explicat deja în primul capitol, sunt tăblițele sacre găsite într-un templu indian și descifrate cu ajutorul unui preot învățat. Aceste tăblițe mi-au oferit primul indiciu pe care l-am primit despre Mu și m-au făcut să pornesc într-o expediție în jurul lumii. Ele au fost scrise de către naacali, fie în Burma, fie în patria mamă. Ele relatează cum au venit la început naacalii din patria mamă, pământul din mijlocul Pacificului. De asemenea, ele relatează și povestea creării omului și apariția lui pe acest tărâm. Documente de mai târziu, scrise în limbile mayașă, egipteană și indiană descriu cum a fost distrus acest continent Mu, când scoarța pământului s-a rupt datorită cutremurelor și s-a scufundat în abisul fierbinte. Apoi apele oceanului l-au învăluit, acolo unde odată fusese o puternică civilizație rămânând doar apă.

În al doilea rând, există o confirmare a existenței continentului Mu în alt manuscris antic, incluzând epopeea clasică indiană *Ramayana*, scrisă de înțeleptul și istoricul Valmiki, după dictarea lui Narana, marele preot a templului rishi din Ayhodia, care i-a citit documentele vechi ale templului. La un moment dat, Valmiki îi menționează pe naacali ca

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

„venind în Burma, din locul lor natal aflat la est,” adică în direcția Oceanului Pacific. Un alt document, care confirmă legenda de pe tăblițele sacre și cea a lui Valmiki este Manuscrisul Troano, aflat acum la British Museum. Acesta este o veche carte mayașă scrisă în Yucatan. Vorbește despre „tărâmul Mu” folosind pentru Mu aceleași simboluri pe care le găsim în India, Burma și Egipt. O altă referire o găsim în Codex Cortesianus, o carte mayașă cam de aceeași vechime cu Manuscrisul Troano. Apoi este Documentul Lhasa, și alte sute de documente din Egipt, Grecia, America Centrală, Mexic, precum și inscripțiile făcute de oamenii cavernelor, descoperite în statele vestice din America de Nord.

În al treilea rând, există ruine care, prin amplasarea lor și simbolurile care le decorează, ne relatează despre continentul dispărut Mu, Patria Mamă a Omului.

Pe câteva din insulele din Marea Sudului, cu precădere, Insula Paștelui, Mangaia, Tonga-tabu, Panape, Landrone sau Insulele Mariane se găsesc vestigii ale vechilor temple de piatră și alte rămășițe litice care ne poartă înapoi în timpul existenței continentului Mu. La Uxmal, în Yucatan, pe ruinele templului sunt gravate inscripții comemorative ale „Tărâmului din Vest de unde am venit odată”; iar remarcabila piramidă mexicană din sud-vestul orașului Mexico, având în vedere inscripțiile de pe ea, a fost ridicată ca un monument comemorativ pentru distrugerea acelorași „Tărâmurii din Vest.”

În al patrulea rând, există o universalitate a anumitor simboluri și ritualuri descoperite în Egipt, Burma, India, Japonia, China, Insulele din Marea Sudului, America Centrală, America de Sud și câteva triburi indiene din America de Nord și a altor reședințe ale civilizațiilor antice. Aceste simboluri și ritualuri sunt așa de asemănătoare, încât este o certitudine că au o singură sursă comună - Mu. Astfel, în acest context, putem urmări povestirea dispariției continentului Mu.

Aflăm că acest continent se întindea pe o suprafață foarte vastă, din nordul insulelor Hawaii spre sud. O linie trasată între Insula Paștelui

CONTINENTUL DISPĂRUT

și Fiji forma granița sa de sud. Avea peste 8000 de km de la est la vest, și peste 5000 de km de la nord la sud. Continentul era format din *trei regiuni de pământ*, separate între ele prin canale înguste sau prin mări.

Bazându-mi descrierea pe documentele expuse în Capitolele IV și V, voi încerca să ilustrez acest continent așa cum era.

Cu mult timp în urmă, în vremuri imemorabile - cu multe mii de ani în urmă - exista un mare continent în mijlocul Oceanului Pacific unde acum „întâlnim doar apa și cerul”² și grupuri de insule, care poartă denumirea astăzi de Insulele Marii Sudului.

Era o „frumoasă”³ țară tropicală, cu „câmpii întinse”.⁴ Văile și câmpiile erau acoperite de iarbă grasă și pășuni, în timp ce „dealurile”⁵ erau acoperite cu plante tropicale și vegetație luxuriantă. Niciun munte sau lanț muntos nu se afla în acest paradis terestru, pentru că munții nu ieșiseră încă din adâncurile pământului.

Acest vast tărâm bogat era drenat și udat de multe curențe și râuri întinse și liniștite, care își unduiau cursurile lor sinuoase pe lângă dealurile împădurite și prin câmpiile fertile. Vegetația luxuriantă acoperea tot pământul ca o plăcută și odihnitoare manta verde. Florile gingașe și suave ale copacilor și arbuștilor adăugau culoare și desăvârșeau frumusețea peisajului. Imenși palmieri înfrunziți împodobeau țărmurile oceanului și mărgineau malurile râurilor preț de mulți km. Minunate ferigi asemănătoare unor pene își întindeau brațele pe malurile râurilor. În văile unde pământul era jos, râurile se deschideau în lacuri puțin adânci, nenumărate „flori de lotus”⁶ sacre fiind presărate pe oglinda strălucitoare a apei, precum niște pietre prețioase multicolore în decor de smarald verde.

2. Documentul Lhasa
3. Tabliță de pe Insula Paștelui
4. Documentul Grec.
5. Manuscriptul Troano
6. Documente Diverse.

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

De-a lungul râurilor repezi, fluturii viu colorați pluteau la umbra copacilor, ridicându-se și coborându-se cu mișcări feerice, ca și cum ar fi vrut să-și privească frumusețea în oglinda naturii. Aruncându-se ca niște săgeți din floare în floare, într-un continuu dute-vino, păsările colibri își executau zborul lor scurt, strălucind în bătaia soarelui ca niște bijuterii vii.⁷

Cântăreții împănați din arbuști și copaci se întreceau în triluri melodioase.⁸

Țărâitul zglobiilor greieri umplea aerul, în timp ce, mai tare decât toate sunetele se auzeau acelea ale lăcustelor „ascuțindu-și foarfecii” cu sânguință, ca și cum ar fi spus lumii întregi că totul mergea bine.

Cutreierând prin pădurile virgine găseai turme de „mastodonți și elefanți puternici” fluturându-și urechile lor mari pentru a alunga insectele enervante.⁹

Imensul continent mișuna de forme de viață vesele și fericite, peste care stăpâneau cei 64.000.000 de oameni.¹⁰ Viața era o fericire continuă în acest cămin exotic.

Drumuri largi și netede „se întindeau în toate direcțiile ca o pânză de păianjen, pietrele din care erau făcute fiind atât de bine ansamblate încât iarba nu putea crește printre ele.”¹¹

În acele vremuri, cei 64.000.000 de oameni alcătuiau „zece triburi” sau „popoare”, fiecare diferit de celălalt, dar toate sub un singur conducător.¹²

Cu multe generații înainte, oamenii aleseseră un rege și îi adăugaseră prefixul Ra la numele său. Atunci el devenise conducătorul hieratic și împăratul, sub numele de „Ra Mu”.¹³ Imperiul a primit denumirea de „Imperiul Soarelui.”

7. Documentul S.A.

8. Tabliță de pe Insula Paștelui.

9. Documente indiene și mayașe.

10. Manuscrisul Troano.

11. Tabliță de pe Insula Paștelui.

12. Manuscrisul Troano.

13. Documentul Lhasa și altele.

CONTINENTUL DISPĂRUT

Toți aveau aceeași religie, și anume venerarea Divinității prin simboluri. Toți credeau în nemurirea sufletului, suflet care se întorcea în cele din urmă la „sursa primordială”, de unde a venit.¹⁴

Așa de mare era venerația lor pentru Divinitate, încât niciodată nu-i rosteau numele, iar în rugăciuni și cereri I se adresau mereu printr-un simbol. „Ra Soarele” era folosit ca un simbol colectiv pentru toate atributele Sale.¹⁵

Ca mare preot, Ra Mu era reprezentantul Divinității în învățăturile religioase. Era pe deplin înțeles faptul că Ra Mu nu trebuia venerat, deoarece el era doar reprezentantul Divinității.

În acele vremuri, oamenii de pe Mu erau foarte civilizați și luminați. Nu era sălbăticie pe fața pământului, nici nu fusese vreodată, fiindcă toate popoarele de pe pământ erau copii ai lui Mu și sub suzeranitatea patriei mamă.

Rasa dominantă de pe pământ era *rasa albă*, oameni foarte frumoși, cu piele albă sau măslinie, ochi mari și calzi și păr negru și drept. În afara acestei rase albe, mai erau și alte rase, popoare cu pielea galbenă sau neagră, ele nefiind însă dominante.¹⁶ Acești vechi locuitori de pe Mu erau foarte buni navigatori și marinari, călătorind cu vasele lor în toată lumea, „din oceanele estice până în cele vestice și din mările nordului până în cele sudice... De asemenea, erau buni arhitecți, construind temple și palate din piatră.”¹⁷ Ei au sculptat și realizat imenși monoliți care serveau ca monumente.

Pe continentul Mu înflureau șapte mari orașe principale, centre religioase, științifice și de studiu.¹⁸ Existau multe alte orașe mari, orașele și sate, presărate în toate cele *trei* regiuni.

14. Ibidem

15. Maya și altele.

16. Manuscrisul Troano, Codex Cortesius și altele

17. Valmiki.

18. Documentul Lhasa.

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

Multe orașe erau construite lângă gura de vărsare a marilor râuri, aceasta fiind centre comerciale, unde veneau și de unde plecau vase spre toate colțurile lumii. Continentul Mu era centrul civilizației, cunoașterii și comerțului; toate celelalte țări ale lumii erau coloniile sale sau imperii coloniale.

Potrivit documentelor, inscripțiilor și tradițiilor, apariția omului pe pământ a avut loc pe tărâmul Mu și de aceea numele de „pământul lui Kui” a fost adăugat la cel de Mu.¹⁹ Imense temple sculptate în piatră fără acoperișuri, uneori numite temple „transparente” împodobeau orașele; erau neacoperite pentru a permite razelor lui Ra să încălzească capetele celor care se rugau și implorau, un semn al recunoașterii de către Divinitate. „Clasa bogată se împodobește cu veșminte scumpe și cu multe bijuterii și pietre prețioase. Ei trăiau în palate impozante, înconjurați de mulți servitori.”²⁰

Au fost create colonii în toate colțurile lumii.

Fiind navigatori pricepuți, vasele lor transportau mereu pasageri și mărfuri din și spre diferitele colonii.²¹

În serile răcoroase puteai vedea vase de distracție, pline de femei și bărbați superb îmbrăcați și plini de bijuterii. Vâslele lungi cu care erau dotate aceste vase, dădeau un ritm muzical cântecului și râsetelor pasagerilor bucuroși.

În timp ce acest tărâm minunat era la apogeu, fiind centrul civilizației pământene, cunoașterii și comerțului, cu impunătoare temple din piatră, și imense statui și monoliți,²² a primit un șoc groaznic; o vizită înspăimântătoare l-a surprins.

Bubuituri din inima pământului, urmate de cutremure și erupții vulcanice, au zguduit părțile de sud.²³ De-a lungul coastelor sudice s-au

19. Manuscrisul Troano și inscripțiile

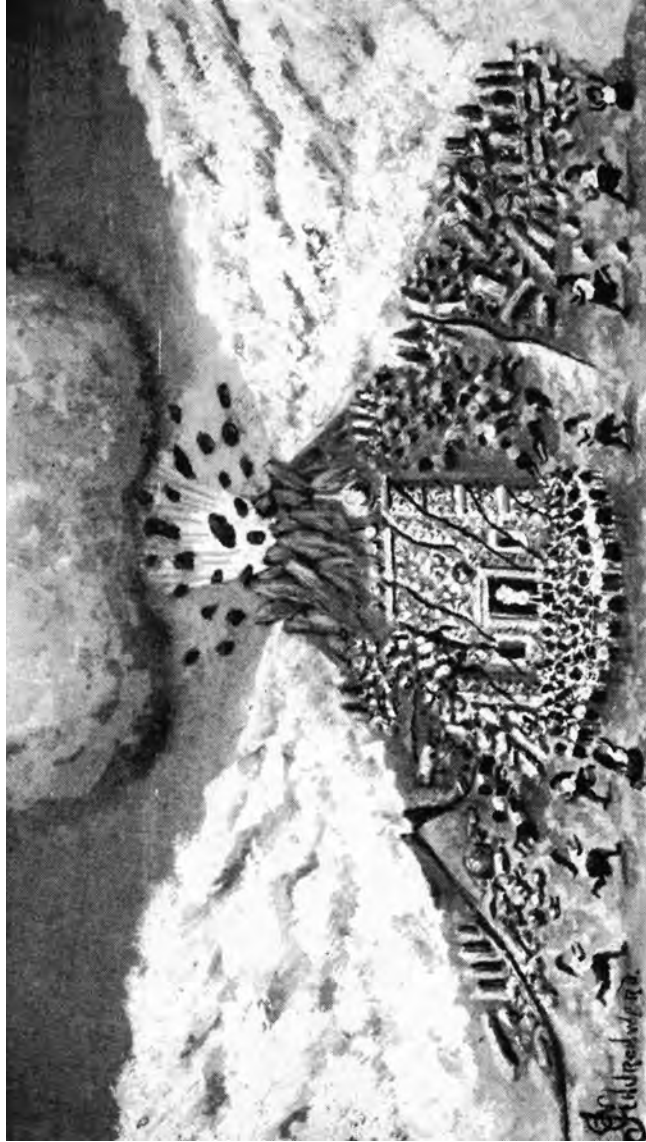
20. Documentul Lhasa.

21. Valmiki.

22. Vestigiile de pe insule.

23. Insula Paștelui și altele.

CONTINENTUL DISPĂRUT

Scufundarea lui Mu. Templele și palatele sunt doborâte la pământ.

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

năpustit din largul oceanului imense valuri cataclismice, și multe orașe de vis au fost distruse. Vulcanii și-au revărsat flăcările, fumul și lava. Țara fiind dreaptă lava nu a curs, ci s-a îngrămădit, formând conuri care mai apoi au devenit roci vulcanice, și care pot fi văzute și azi pe unele insule din sud.²⁴ În cele din urmă activitatea vulcanică a încetat. Vulcanii au adormit, și de atunci au rămas tăcuți.

După încetarea activității vulcanice, popoarele de pe continentul Mu și-au depășit treptat teama.

Orașele distruse au fost refăcute și a fost reluat negoțul.

Multe generații după această vizită, și când fenomenul era de domeniul istoriei, Mu a fost iar victima cutremurelor. „Întregul continent se umfla și se rostogolea ca valurile oceanului. Pământul tremura și era scuturat ca frunzele unui copac în furtună. Templele și palatele au fost doborâte la pământ, iar monumentele și statuile răsturnate. Orașele devenise mormane de ruine.”²⁵

Pe măsură ce pământul s-a ridicat și a căzut, a tremurat și s-a scuturat scuturat, focurile din adâncuri au izbucnit la suprafață și s-au ridicat până la cer, *flăcări imense de 5 km în diametru*²⁶ străpungând norii. Acolo au dat peste fulgerele care umpleau cerurile. Un strat gros de fum a umbrat pământul. „Imense valuri cataclismice s-au năpustit pe țărmuri²⁷ și s-au așternut peste câmpii.” Orașele și toate viețuitoarele de acolo au murit înainte de aceste valuri. „Tânguirile agonizante ale mulțimii au umplut văzduhul. Oamenii au căutat refugiu în templele și citadelele lor, de unde au fost alungați de foc și fum, iar bărbații și femeile, în veșmintele lor scumpe și cu pietre prețioase strigau: „Mu, salvează-ne!”²⁸

Cum soarele se vedea doar la orizont de după un nor de fum care acoperea pământul, era ca o minge de foc, roșu și arătând mânios. Când

24. Ibidem.

25. Manuscrisul Troano, Codex Cortesiaunus și documentul Lhasa.

26. Hawaii, Niuafoou și altele.

27. Documentul Grec.

28. Documentul Lhasa.

CONTINENTUL DISPĂRUT

a apus după orizont, un întuneric profund s-a așternut, luminat din când în când de fulgere.

„În timpul nopții”²⁹ Mu a fost rupt în bucăți. În zgomote asurzitoare tărâmul osândit s-a scufundat. A coborât în adânc, până în gura iadului - „un abis de foc”. Pe măsură ce pământul rupt în bucăți a căzut în focul mistuitor, „flăcările l-au încercuit și l-au învăluit.”³⁰ Flăcările și-au cerut victimele. „Mu și cei 64.000.000 de locuitori ai săi au fost sacrificați.”³¹

După ce Mu s-a scufundat în prăpastia fierbinte, o altă forță și-a cerut drepturile - *cincizeci de milioane de metri cubi de apă*. S-au năpustit asupra lui valuri imense din toate părțile. S-au întâlnit acolo unde odată era centrul continentului. Aici au fiert și au clocotit.

Mu, Patria Mamă a Omului, cu toate orașele sale mândre, templele și palatele lui, artele, științele și cunoașterea, erau acum un vis din trecut. Pătura de apă a fost mormântul său. Catastrofa continentului a fost primul pas spre distrugerea *primei mari civilizații* de pe pământ.

Timp de aproape 13.000 de ani distrugerea lui Mu a coborât un vâl greu asupra celei mai mari părți a pământului. Vălul a fost ridicat acum, dar multe locuri zac încă acoperite.

Când continentul a fost despicaț și scufundat din motive geologice, care vor fi explicate mai târziu, anumite întinderi de uscat au rămas la suprafață pe ici, pe colo. Ele au format insule și arhipelaguri, dar au fost crestate și rupte unele de altele, de activitatea vulcanică care avea loc sub ele.

Toate aceste întinderi de uscat au fost acoperite până la refuz de populația care scăpase de pe pământul scufundat - țara lor, Patria Mamă a Omului - care acum era patul apelor fierte, clocotite și noroiase care îl înconjurau.

29. Codex Cortesianus și Manuscrisul Troano.

30. Documente egiptene.

31. Manuscrisul Troano.

MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

Pământul fiind scufundat cu tot ce se afla pe el, apele s-au liniștit, ca și cum ar fi fost mulțumite de munca lor sinistă, iar aceste ape alcătuiesc acum Oceanul *Pacific*. A fost pusă vreodată o denumire mai ironică?

Pe aceste insule, în mijlocul apelor fierbinți, s-au strâns supraviețuitorii de pe Mu, așteptând să se termine cutremurele puternice. Ei și-au văzut templele și palatele, vasele și drumurile prăbușindu-se, pentru a fi înghițite de ocean. Aproape întreaga populație fusese înghițită de catastrofă. Cei câțiva rămași în viață, de pe Patria Mamă a Omului, și-au dat seama că erau săraci. Nu aveau nimic - erau fără unelte, fără haine, fără acoperiș; pământul era puțin și nu aveau mâncare. În jurul lor șuiera și clocotea apa fierbinte care se năpustise spre centrul fierbinte al prăpastiei; deasupra lor erau nori groși de aburi, fum și cenușă lipsindu-i de lumina prietenoasă și transformându-se într-un întuneric impenetrabil. Strigătele de disperare al camarazilor lor care au pierit, încă le răsunau în urechi. A fost o scenă de groază pentru supraviețuitori, care s-au văzut confrunțați cu moartea prin înfometare. Puțini au fost capabili să supraviețuiască calvarului înspăimântător și cei mai mulți au pierit groaznic.

O parte din aceste rămășițe nescufundate a continentului dispărut le știm astăzi ca Insulele din Marea Sudului, și o parte a locuitorilor lor pot pretinde că sunt urmașii populației de pe Mu.

După o perioadă de câteva zile atmosfera s-a curățat într-o oarecare măsură de fum și de aburii sulfuroși. Soarele, străpungând vâlul de nori, a luminat întreaga scenă. Insulele nou formate erau înțesate de femei și bărbați consternați - aceia care fuseseră destul norocoși (sau poate ghinionști) să se afle încă în viață. Trebuie să fi arătat într-un mod demn de milă, acești supraviețuitori ai celei mai mari catastrofe de la potopul biblic încoace. Ni-i putem imagina pe unii frângându-și mâinile disperați, pe alții împreunându-le, muți și nemișcați, cu rațiunea încețoșată, privind cu ochii goi la ceea ce fusese odată un continent.

CONTINENTUL DISPĂRUT

Ce devenise pământul lor minunat? Se așezase pe fundul apelor Oceanului Pacific. Unde domnise odată omul, acum era teritoriul peștilor, bântuit de creaturi stranii. Algele vor fi crescut acolo unde odată florile zâmbeau soarelui: polipi de coral își construiesc recifuri pe locurile unde mâinile omului ridicaseră odată palate. Din zecile de milioane care mișunau odată pe străzile orașelor dispărute, doar o mână de oameni au supraviețuit pe insulele nou formate. Totul era pierdut! Ce mai avea ei? Nimic, îi aștepta doar o moarte lentă prin înfometare. Erau îngrămădiți pe fâșii înguste de pământ, la mii de km depărtare de continent, fără vase, bărci sau mâncare.

În aceste circumstanțe este ușor de imaginat ce s-a întâmplat. Desigur, mulți dintre ei au înnebunit după ce au văzut scenele de groază; alții se rugau pentru o moarte care să-i ușureze de o soartă crudă. Pentru a trăi, un singur lucru le rămânea de făcut: *să se coboare la statutul de sălbătici, și pentru o perioadă măcar, să trăiască bizuindu-se unul pe altul.*

Pielele de animale, dacă rămăseseră vreunele, și frunzele din desișul aspru trebuie să fi fost hainele lor. Pietrele, sulitele și săgețile trebuie să le fi fost arme de apărare și de atac. Uneltele ascuțite trebuie să fi fost făcute din silex și învelite în scoarță de copac. Dar marea problemă era de unde să procure hrană? Fără îndoială că mulți au murit din cauza condițiilor vitrege, spaimei și foamei, iar trupurile lor au devenit hrană pentru supraviețuitori. În acest mod, a început *canibalismul și sălbăticia*. Astfel, supraviețuitorii cele mai mari civilizații au coborât la cel mai jos nivel al sălbăticiiei, care s-a perpetuat de-a lungul anilor.

Ne putem imagina cât de refractari au fost și câtă silă le producea acestor ființe culte să se înfrupte din asemenea hrană, și putem crede că mulți au murit înainte să fie siliți să participe la aceasta. Oricum, treptat, generație după generație, săracii insulari au decăzut și mai mult până când și tradițiile trecutului lor, care la început erau păstrate cu sfințenie și înmânate posterității, s-au estompat și în final au fost uitate. Măreția de la început a fost ștearsă complet din mințile lor, așa cum

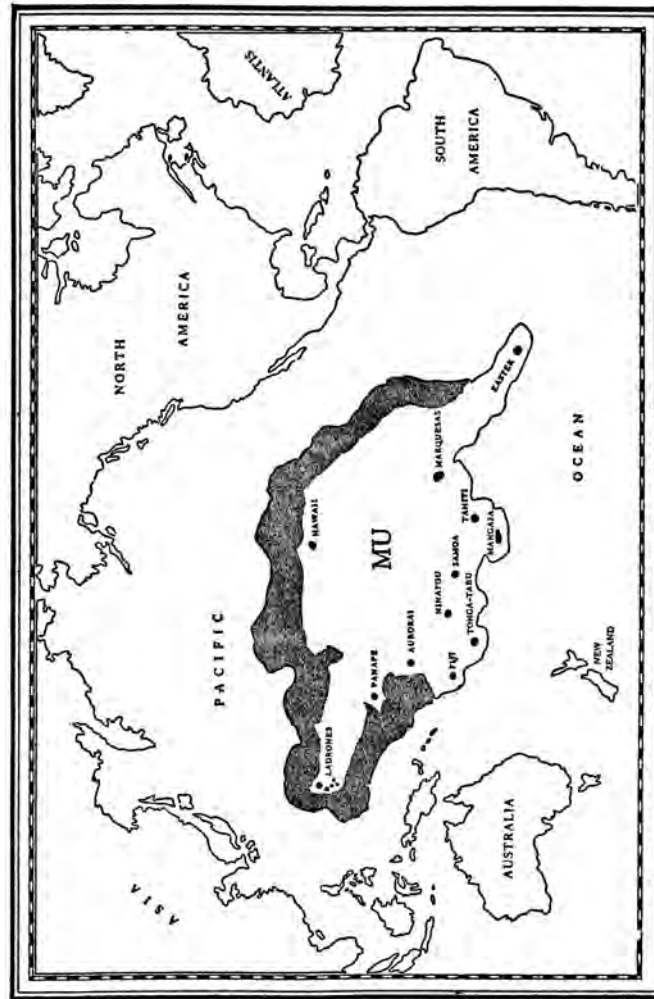
MU, CONTINENTUL DISPĂRUT

apele înșelătoare ale Pacificului au înghițit continentul Mu. Deși insularii au uitat trecutul lor, urme ale acestuia au rămas printre ei pentru o viitoare identificare, îndeplinind o justiție invariabilă.

Am menționat că, un vâl de întuneric s-a așternut asupra umanității, vâl generat de distrugerea continentului Mu; am spus-o doar într-un sens comparativ. Pentru o perioadă, imperiile coloniale au dus mai departe civilizația patriei mamă, dar fără sprijinul ei s-au degradat treptat, până ce s-au stins.

Din această cenușă s-a ridicat civilizația nouă și actuală.

Alfa - Începutul

Poziția geografică a lui Mu

Desenat de James Churchward